

РЕШЕНИЕ

№ 10439

гр. С., 17.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 31 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ

при участието на секретаря БОРЯНА М. ТОШЕВА
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ Гражданско дело
№ 20221110169414 по описа за 2022 година

Предявени са от „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „П. Д.“ № 25, офис сграда „Л.“, ет. 2, офис 4, срещу Р. Г. Г., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ж.к. „К. П.“, бл. 232, вх. А, ет. 8, ап. 23, следните искове по реда на чл. 415, ал. 1 ГПК за признаване на установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми:

- иск по чл. 9, ал. 1 ЗПК вр. чл. 240, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 99 ЗЗД за сумата от 1 989,18 лв., представляваща главница по Договор за потребителски кредит № ***** от 29.08.2017 г., ведно със законната лихва от 04.07.2022 г. до окончателното изплащане;
- иск по чл. 9, ал. 1 ЗПК вр. чл. 240, ал. 2 вр. чл. 99 ЗЗД за сумата от 284,88 лв., представляваща договорна лихва за периода 29.11.2018-05.11.2019 г.;
- иск по чл. 33 ЗПК вр. чл. 86, ал. 1 вр. чл. 99 ЗЗД за сумата от 1 179,65 лв., представляваща лихва за забава за периода 30.11.2018 г. - 04.07.2022 г.,

за които е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 36144/2022 г. на СРС.

Ищецът твърди, че ответникът не заплатил дължимите суми по договор, сключен между ответника и „Ти Би Ай Банк“ ЕАД на 29.08.2017 г., вземанията по който договор са прехвърлени на ищеца с подписването на Договор за покупкопродажба на вземания (цесия), ведно с Приложение № 1 към него от 31.08.2018 г. Срокът на договора за потребителски кредит изтекъл на 05.11.2019г. Ответникът бил уведомен за цесията от цедента чрез упълномощения за това цесионер с уведомително писмо от 09.11.2021г.

В срока по чл. 131 ГПК не е подаден отговор на исковата молба.

Съдът, като обсъди събраните доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С оглед изрично изявление на ответника в открито съдебно заседание, че не оспорва дължимостта на процесните задължения в съответни размери и за съответни периоди съдът отдели за безспорно наличието на валидно облигационно отношение между цедента и ответника въз основа на договор за потребителски кредит от 29.08.2017 г., вземанията по които договор са прехвърлени на ищеца с подписването на договор за покупко-продажба на вземания - цесия, ведно с Приложение №1 към него от 31.08.2018г.), като срокът на договора е изтекъл на 05.11.2019 г., усвояването на главницата по кредита в пълен размер от ответника и настъпването на изискуемостта на процесните вземания.

Неоснователен е доводът на ответника, че не бил уведомен за цесията, тъй като с връчване на приложеното към исковата молба уведомление в хода на исковото производство цесията има действие спрямо длъжника и следва да бъде съобразено от съда (чл. 235, ал. 3 ГПК и Решение № 114 от 07.09.2016 г. на ВКС по т. д. № 362/2015 г., II т.о.).

Предвид изложеното, следва уважаване на исквете.

По разноските

С оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, обема на извършените процесуални действия от ищеца, както и материалния интерес по делото съдът може да присъжда възнаграждения и под минималния предвидения размер (чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП и Определение № 518 от 3.12.2019 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4461/2019 г., IV г. о.).

Съгласно т. 12 от ТР № 4 от 18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК на ВКС искивият съд се произнася по дължимостта на разноските и в заповедното производство, за което на ищеца се дължат разноси на основание чл. 78, ал. 1 ГПК от **94,07 лв.**, от които 69,07 лв. - държавна такса и 25 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца се дължат разноси за исковото производство от **135,50 лв.**, от които 110,50 лв. - държавна такса и 25 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 9, ал. 1 ЗПК вр. чл. 240, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 99 ЗЗД; чл. 9, ал. 1 ЗПК вр. чл. 240, ал. 2 вр. чл. 99 ЗЗД; чл. 33 ЗПК вр. чл. 86, ал. 1 вр.

чл. 99 ЗЗД, че Р. Г. Г., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ж.к. „К. П.“, бл. 232, вх. А, ет. 8, ап. 23, дължи на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „П. Д.“ № 25, офис сграда „Л.“, ет. 2, офис 4, следните суми:

- 1 989,18 лв., представляваща главница по Договор за потребителски кредит № ***** от 29.08.2017 г., ведно със законната лихва от 04.07.2022 г. до окончателното изплащане;
- 284,88 лв., представляваща договорна лихва за периода 29.11.2018-05.11.2019 г.;
- 1 179,65 лв., представляваща лихва за забава за периода 30.11.2018 г. - 04.07.2022 г.,

за които е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 36144/2022 г. на СРС.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Р. Г. Г., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ж.к. „К. П.“, бл. 232, вх. А, ет. 8, ап. 23, да заплати на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „П. Д.“ № 25, офис сграда „Л.“, ет. 2, офис 4, следните суми:

- 94,07 лв. – разноси за заповедното производство;
- 135,50 лв. – разноси за исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването.

Съдия при Софийски районен съд: _____